

ΤΟΚΚΑ

ISSN 1986-2970

ΕΚΙΜ – ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2010 SAYI / ΦΥΛΛΟ: 27

FES'in işbirliğinde BİLBAN – İKME yayın organı / Κοινή έκδοση BİLBAN – İKME σε συνεργασία με το FES

ÜCRETSİZ / ΔΩΡΕΑΝ

Κυπριακό: Χρειάζονται τολμηρές αποφάσεις

Θέμος Δημητρίου

Ολοένα και πληθαίνουν τα σημάδια ότι ο Πρόεδρος Χριστόφιας χάνει το πολιτικό παιχνίδι. Οι προσπάθειές-του για τη λύση του Κυπριακού φαίνεται να πλησιάζουν σε αδιέξοδο, οι σχέσεις-του με την Ευρωπαϊκή Ένωση και τον υπόλοιπο κόσμο γίνονται ολοένα και πιο δύσκολες και στο εσωτερικό η απομόνωσή-του από την υπόλοιπη πολιτική ηγεσία εντείνεται μέρα με τη μέρα. Τόσο η αντιπολίτευση όσο και το συμπολιτευόμενο ΔΗΚΟ γίνονται καθημερινά πιο επιθετικοί και αδιάτακτοι στις επιθέσεις-τους ενάντια στην Κυβέρνηση.

Τί έχει συμβεί; Η εκλογή του Χριστόφια άρχισε με τους καλύτερους οιωνούς. Το ΔΗΚΟ και η ΕΔΕΚ, αφού αναγκάστηκαν να τον στηρίξουν για το δεύτερο γύρο συμμετείχαν στην Κυβέρνηση και είχαν αδρανοποιηθεί σαν δυνάμεις του απορριπτισμού. Οι Οικολόγοι του κ. Περδίκη δεν είχαν τη δύναμη να προβάλλουν τις συνηθισμένες-τους εθνικιστικές κορώνες. Ο Συναγερμός, κάτω από την ηγεσία του Νίκου Αναστασιάδη, είχε παραμερίσει τους εθνικιστές-του και στήριξε τον Χριστόφια στην προσπάθεια για λύση του Κυπριακού. Το άνοιγμα της Λήδρας ήταν ένα γεγονός-σύμβολο που ξανάφερε την ελπίδα για τη λύση και οι συνομιλίες με τον Ταλάτ άρχισαν με πολύ καλές προοπτικές.

Ωστόσο ο Χριστόφιας παρέμεινε δέσμιος μιας τυπικής δέσμευσης απέναντι στο ΔΗΚΟ και την ΕΔΕΚ για δαιμονοποίηση του σχεδίου Ανάν, για άρνηση αποδοχής 'ασφυκτικών χρονοδιαγραμμάτων' (που μεταφραζόταν όχι λύση στο ορατό μέλλον), για απόρριψη της ιδέας της 'επιδιατησίας' (που μεταφραζόταν απόρριψη κάθε βοήθειας από τον ΟΗΕ ή την ΕΕ), για εμμονή σε 'κυπριακής ιδιοκτησίας λύση'. Όλα αυτά ήταν ευφημισμοί που έκρυβαν την απόλυτη απόρριψη οποιασδήποτε λύσης από το απορριπτικό

μέτωπο, το ΔΗΚΟ, την ΕΔΕΚ, τους Οικολόγους, το ΕΥΡΩΚΟ – αλλά και εθνικιστικές δυνάμεις μέσα στον ΔΗΣΥ και, σε μικρότερο βαθμό και στο ΑΚΕΛ.

Αυτό οδήγησε σε τόσο αργούς ρυθμούς στην εξέλιξη των συνομιλιών που σιγά-σιγά υπονόμισαν την ελπίδα για λύση. Δεν είναι τυχαίο που ενώ αμέσως μετά την εκλογή Χριστόφια μια συντριπτική πλειοψηφία τάσσόταν υπέρ της λύσης, σήμερα, τόσο στην τουρκοκυπριακή όσο και στην ελληνοκυπριακή κοινότητα είναι σίγουρο πως υπάρχει πλειοψηφία που δεν θέλει λύση. Ακόμα πιο ανησυχητική είναι η ανάπτυξη του εθνικισμού, τόσο στο λόγο των κομματικών ηγετών όσο και στο επίπεδο εξτρεμιστικών οργανώσεων όπως το Christofias Watch, το ΕΛΑΜ και ένα σωρό άλλα φασιστοειδή συνονθυλεύματα που αργά ή γρήγορα θα οδηγήσουν σε αιματηρά επεισόδια και ανωμαλία.

Αποκορύφωμα της πολιτικής απομόνωσης του ΑΚΕΛ και του Χριστόφια είναι η αδιστακτη πια υπόσκαψη-του σε κάθε προσπάθεια, τόσο στην εσωτερική διακυβέρνηση όσο και στην αναζήτηση λύσης του κυπριακού. Οποιαδήποτε επιμέρους σύγκλιση ανακοινώθηκε μέχρι σήμερα στις συνομιλίες έγινε αντικείμενο υστερικών κατηγοριών για ξεπούλημα, για πολιτική τουρκοποίηση της Κύπρου και ότι άλλο φανταστεί κανείς. Δεν είναι δύσκολο να διακρίνει κανείς την προσπάθεια να σαμποταριστεί κάθε πιθανότητα για συμφωνία στο κυπριακό. Η χυδαιότητα της επίθεσης αυξάνεται συνεχώς. Οι προτάσεις για το περιοριστικό είναι ένα τέτοιο παράδειγμα. Αυτές οι προτάσεις έχουν γίνει αφορμή για προπηλακισμούς και κατηγορίες που δεν έχουν καμιά βάση στην πραγματικότητα. Το σημαντικό είναι ότι το συγκυβερνών ΔΗΚΟ, με απόφασή-τους, χαρακτηρίζει τις προτάσεις απαράδεκτες και θεωρεί ότι δεν μπορούν να

αποτελέσουν βάση για λύση. Φυσικά, ο στόχος δεν είναι οι συγκεκριμένες προτάσεις. Στόχος είναι ο ευνουχισμός της διαπραγματευτικής ικανότητας του Χριστόφια για να μην υπάρξει καμιά κίνηση προς τη λύση.

Το σαμποτάρισμα της Κυβέρνησης Χριστόφια δεν περιορίζεται στο κυπριακό. Η στάση τόσο της αντιπολίτευσης όσο και του ΔΗΚΟ στο θέμα της ψήφισης του προϋπολογισμού είναι χαρακτηριστική. Η προσπάθεια είναι να υποσκάψουν τη δυνατότητα διακυβέρνησης του κράτους από τον Χριστόφια. Θέλουν να τον εξαναγκάσουν να ακολουθήσει τη δική-τους πολιτική, αν και ακόμα και τότε δεν πρόκειται να συνεργαστούν μαζί-του. Δεν θα ησυχάσουν αν δεν τον γονατίσουν και να τον εξοβελίσουν από την προεδρία.

Τελευταία αγυρτεία της κυπριακής Βουλής είναι η απόφαση της 'Επιτροπής Θεσμών και Αξιών' να συζητήσει τη 'συμπεριφορά του Ντάουερ'. Κάτι τέτοιο αποτελεί απευθείας σύγκρουση με τον ΟΗΕ και πιθανότατα προοιωνίζει την κατάρρευση των συνομιλιών και καθαρή επίρριψη ευθύνης στην ελληνοκυπριακή πλευρά. Αυτό δεν τους απασχολεί. Φτάνει που η 'ελληνοκυπριακή πλευρά' εκπροσωπείται από τον Χριστόφια, φτάνει που το ΑΚΕΛ είναι αυτό που θα πάθει τη ζημιά. Και αύριο δεν θα έχουν καμιά αναστολή να στήσουν και δικαστήρια για να καταδικάσουν τον Χριστόφια για τη διχοτόμηση και να φορτώσουν στο ΑΚΕΛ την καταστροφή της Κύπρου.

Όχι πως ο Ντάουερ είναι καμιά σπουδαία προσωπικότητα, όχι πως ο ΟΗΕ είναι κανένας ναός του διεθνούς δικαίου. Όμως αυτή είναι η μόνη διαδικασία που επέλεξαν οι πολιτικοί-μας και αυτή τη διαδικασία δεν ενοχλούνται να υποσκάψουν προκειμένου να επιβάλουν τον εθνικισμό και το ρατσισμό-τους.

Υπάρχει διέξοδος για τον Χριστόφια; Δυ-

στυχώς, μετά την επικράτηση του Έρογλου η ελπίδα πως θα πετύχει η διπλωματική προσπάθεια για τη λύση του κυπριακού μέσα από τις ενδοκυπριακές συνομιλίες είναι σχεδόν ανύπαρκτη. Ωστόσο η κατάσταση δεν είναι μη-αντιστρέψιμη. Υπάρχουν πολλές δυνάμεις και στις δυο κοινότητες που εξακολουθούν να θέλουν λύση, όσο κι αν είναι σήμερα απογοητευμένες και περιθωριοποιημένες. Ο κυπριακός λαός δεν εκπροσωπείται από τους εθνικιστές και τους ανεγκέφαλους. Αυτό που χρειάζεται είναι η ελπίδα για τη λύση και η αποφασιστικότητα στη διεκδίκησή-της. Στο σημείο που έχουμε φτάσει αυτό δεν μπορεί να δοθεί με διαχείριση ρουτίνας. Χρειάζονται αποφασιστικές κινήσεις που να αναπτερώσουν την ελπίδα και να δώσουν κίνητρο για συσπείρωση γύρω από τον Χριστόφια για την επιδίωξη της λύσης.

Φυσικά το πρώτο πράγμα που πρέπει να κάνει ο Χριστόφιας είναι να λύσει το πρόβλημα της απομόνωσής-τους από την πολιτική ηγεσία. Κι αυτό δεν θα το πετύχει νερώνοντας το κρασί-του αλλά με αποφασιστικές κινήσεις. Πρέπει να στραφεί στο λαό για να ζητήσει την επιβεβαίωση της εντολής για λύση του κυπριακού. Μπορεί να το κάνει καλώντας πρόωρες βουλευτικές εκλογές, όπως έκανε ο Σπύρος Κυπριανού όταν έχασε την πλειοψηφία στη Βουλή. Μια επιτυχία του ΑΚΕΛ στις βουλευτικές, και είναι βέβαιο ότι μια τέτοια αποφασιστική κίνηση θα συσπειρώσει τόσο τους Ακελικούς όσο και την ευρύτερη αριστερά, θα του λύσει τα χέρια για να ακολουθήσει την πολιτική που χάραξε. Την πολιτική της λύσης.

Διαφορετικά, η σήψη θα συνεχιστεί και θα τελειώσει με το χειρότερο διχασμό και την πιο βίαιη σύγκρουση από την εποχή της ΕΟΚΑ Β και του πραξικοπήματος.

Kıbrıs konusu: Cesur kararlar gerekli

Themos Demitriu

Cumhurbaşkanı Hristofyas'ın siyasi oyunu kaybettiğine ilişkin giderek artan belirtiler bulunmaktadır. Kıbrıs konusunun çözümü yönündeki çabaları bir çıkmaz içinde görünmekte, AB ve dünyanın geriye kalan kesimiyle olan ilişkilerinin giderek kötüleşmekte ve içte de, diğer siyasi liderliklerden tecrit olması günden güne artmaktadır. Gerek muhalefetin ve gerekse koalisyon ortağı DİKO'nun hükümete karşı saldırıları her geçen gün daha sert ve daha merhametsizce olmaktadır.

Acaba ne oldu? Hristofyas'ın seçilmesinin başlangıcında çok iyi alametler vardı. İkinci turda Hristofyas'ı desteklemek zorunda kalan DİKO ve EDEK, hükümete katılmışlar ve retçi güçler olarak pasif bir rol oynamışlardı. Perdikes'in, Yeşillerin ise her zamanki milliyetçi haykırışlarını yükseltme güçleri yoktu. Nikos Anastasiadis, milliyetçilerini bir kenara iterek Kıbrıs sorununun çözümü konusunda Hristofyas'ı desteklemekteydi. Ledra sokağının açılması çözüm yönünde umudu geri getiren simgesel bir olaydı ve Talat ile görüşmeler çok iyi beklentilerle başlamıştı.

Ancak, Hristofyas, Annan planının şeytanlaştırılması, yakın bir zamanda çözüm olmaması demek olan "kesin bir takvim belirleme" konusunu kabul etmeme, BM veya AB'den hiçbir yardımını kabul etmeme anlamına gelen "arabuluculuk" fikrini reddetme ve "Kıbrıs'lı sahipliğinde çözüm" üzerinde ısrarlı olma hususlarında DİKO ve EDEK tutsağında kalma sözüne sadık kaldı. Tüm bunlar, DİKO, EDEK, Yeşiller, EVROKO -

DİSİ ve daha az ölçüde AKEL içindeki milliyetçi güçler tarafından herhangi bir çözümün kesin olarak reddedilmesini gizlemeye yönelik hoş sözlerdi.

Bu durum, görüşmeleri o kadar yavaşlatmıştı ki çözüm umudu giderek baltalanmıştı. Hristofyas'ın seçilmesinden sonra ezici bir çoğunluğun çözümüden yana olması ve şimdi de hem Kıbrıslı Türk, hem de Kıbrıslı Rum toplumu içinde çoğunluğun kesinlikle çözüm istememesi bir tesadüf değildir. Daha da endişe verici olan şey ise eninde sonunda şiddet olaylarına ve karışıklıklara yol açacak olan milliyetçiliğin gerek parti liderlerinin nutuklarında ve gerekse "Christofias Watch", ELAM ve çeşitli faşist grupların faaliyetleri alanındaki gelişmelerdir.

AKEL ve Hristofyas'ın siyasi olarak tecrit edilmesinin şimdi geldiği nokta, hem içteki yönetim konularında ve hem de Kıbrıs konusunun çözümü yönündeki her çabanın merhametsizce baltalanmasıdır. Bugüne kadar üzerinde uyum sağlanan her konu hakkında yapılan her açıklama, satılma, Kıbrıs'ın Türkiyeleştirilmesi ve akla gelebilecek her türlü histerik suçlamalara hedef olmuştur. Kıbrıs konusunun çözümü hususundaki her olasılığı baltalama yönündeki çabaları görmek zor değildir. Saldırıların kabalığı giderek artmaktadır. Mülkiyet konusundaki öneriler böylesi bir örnektir. Bu öneriler, gerçekte temeli olmayan sövgülere ve suçlamalara neden olmuştur. Önemli olan gerçek odur ki koalisyon ortağı DİKO, kendi kararıyla önerileri kabul edilmez olarak tanımlamış ve bir anlaşma için temel teşkil edemeyecek-

lerine inandığını bildirmişti. Tabii ki amaç söz konusu öneriler değildir. Amaç, çözüm yönünde bir hareket olmaması için Hristofyas'ın görüşme kapasitesini etkisiz hale getirmektir.

Hristofyas hükümetini sabote etmek Kıbrıs konusuyla sınırlı değildir. Bütçenin oylanması konusunda gerek muhalefetin ve gerekse DİKO'nun tavrı tipiktir. Çaba, Hristofyas hükümetinin devleti yönetme olasılığını baltalamak içindir. Kendi politikalarını takip etmesini istemektedirler, ancak o zaman bile onunla işbirliği yapamayacaklardır. Onu, diz çöktürene ve başkanlıktan uzaklaştırana kadar rahat etmeyeceklerdir.

Kıbrıs parlamentosunun en son şarlatanlığı, "Kurumlar ve Liyakatler Komitesi"nin "Downer'in tavrını" tartışması konusundaki kararı olmuştur. Bu, BM ile doğrudan çatışma demek olur ve belki de, görüşmelerin çökmesini ve Kıbrıs Rum tarafının açıkça suçlanmasını öngörmektedir. Bu onları rahatsız etmemektedir. Yeterki "Kıbrıs Rum tarafı" Hristofyas tarafından temsil edilsin ve zarar gören AKEL olsun. Ve yarın, mahkeme kurup Kıbrıs'ın taksiminden Hristofyas'ı suçlamaktan ve Kıbrıs'ın tahrip edilmesinin suçunu AKEL'e yüklemekten çekinmeyeceklerdir.

Yok ki Downer önemli bir şahsiyettir, yok ki BM uluslararası hukukun bir tapınağıdır. Fakat politikacılarımızın seçmiş olduğu tek süreç budur ve milliyetçiliklerini ve ırkçılıklarını empoze etmek için baltalamaktan çekinmedikleri süreç de budur.

Hristofyas'ın bir çıkış yolu var mı? Maalesef Eroğlu'nun zaferinden sonra Kıb-

rıs konusunun çözümünün Kıbrıslılar arası görüşmelerle ve diplomatik çabalarla başarılacağı umudu hemen hemen hiç yoktur. Ancak durum ters çevrilemez değildir. Bugün ne kadar marjinalize ve düş kırıklığına uğramış olsalar da, her iki toplumda da halen çözüm isteyen birçok güç vardır. Kıbrıs halkı milliyetçiler ve beyinsizler tarafından temsil edilmemektedir. İhtiyacımız olan şey çözüm için umut ve onu ileri götürmenin kararlılığıdır. Bulduğumuz bu aşamada bunu rutin yollarla gerçekleştiremeyiz. Umudu yeniden canlandıracağız bir çözüm aramak için Hristofyas'ın etrafında kümeleşmeyi özendirecek kararlı hareketlenmeler gereklidir.

Tabii ki, Hristofyas'ın ilk yapması gereken iş, politik liderlikten tecrid olması sorununu halletmelidir. Bunu, şarabına su katarak değil, kararlı eylemlerle başara-caktır. Kıbrıs sorununu çözmeye konusunda aldığı direktifi yeniden teyit ettirmek için halka gitmelidir. Bunu, Kipriyanu'nun, çoğunluğu parlamentoda kaybettiğinde yaptığı gibi erken parlamento seçimine giderek yapabilir. Parlamento seçimlerinde AKEL'in başarısı, ki böyle kararlı bir eylem hem AK-ELcileri hem de diğer solcuları birleştirecek, böylece açıklamış olduğu politikalarını uygulamak için serbest kalacaktır. Yani çözüm politikasını.

Aksi takdirde zehirlenme devam edecek ve EOKA B ve darbeden bu yana görülmüş en kötü bölünme ve en şiddetli çatışmayla son bulacaktır.

Maraş-Mağusa Açılım Paketi Deklarasyonu

Maraş, görüntüsüyle Hollywood film stüdyolarının KORKU filmi setlerindeki yerleşimleri andıran bir şehir. "Hayalet Şehir" de diyorlar oraya. Esarete yenik düşmüş, ürkütücü ve depresif bir atmosfere sahip, sağlıklı bir geleceğe ilişkin umudu yok eden bir yer. "Bütünlüklü çözümün parçasıdır" diyenler var. Halbuki orası ikiye bölünmüş kalbimizin ve Mağusamızın bir parçasıdır. Savaşlara tutsak edilmeyen, edilemeyen ve bunca yıldır susturulmaya çalışılan kalbimizin!

Mağusa insanı, 1974'ten önce sahip olduğu pek çok ekonomik ve sosyo-kültürel değeri bölünmüşlükten dolayı yitirmiş, çağdaş bir Master Plan'dan halen yoksun, denizle olan organik bağı kesik ve 74' öncesindeki renkli ve ışıltılı günleri özlemle anar ve arar haldedir.

Maraş kapalı alanı, yüzölçümü olarak 6.4 km. karelik bir yer kaplamaktadır. 36 yıl boyunca Pandora'nın Kutusu gibi kapalı tutulduğundan orada farklı bir ekosistem oluşmuş, bölgeyi ara konak olarak kullanan ve bulaşıcı hastalık taşıyan hayvanlar yüzünden Mağusa bölgesindeki halk sağlığı ciddi tehditlerle karşı karşıya kalmıştır.

Resmi rakamlarla değerlendirmek gerekirse, 1973 nüfus sayımına göre Maraş'ın nüfusu 15,000 kişiydi ve yine 73' verileri dikkate alındığında 37 listelenmiş otelinde 6302 yatak kapasitesine, otel apartmanlar da dahil edildiğinde yaklaşık 10,000 yatak kapasitesine sahipti.

Ocak-Haziran 1974 döneminde ada genelinde gerçekleşen toplam 1,334,490 turistik konaklamadan 713,455'i yani % 53'ü Mağusa bölgesinde gerçekleşmişti.

1974 yılında tüm Türkiye genelindeki turistik yatak kapasitesi toplamda 10,000'in altında idi. Günümüzde ancak 36 yıl sonra ulaşabildiğimiz KKTC genelindeki turistik yatak kapasitesi toplam 16,597'dir.

Ocak-Haziran 2010 döneminde KKTC genelinde gerçekleşen 680,347 turistik konaklamadan yalnızca 49,785'i yani %7'si Mağusa bölgesinde gerçekleşmiştir. Ada genelinde %53 paydan, adanın sadece kuzeyini kapsayan turizm hareketi içerisinde % 7 gibi hazin bir rakama düştükten sonra, ada genelindeki turizm payımızın ne olduğunu duymaya hangi Mağusalı'nın yüreği dayanır?

1973'te Kıbrıs limanlarına uğrayan toplam 2,929 geminin 1,810'u Mağusa limanını kullanmıştır. O yılki toplam 3,269,644 tonluk işlem hacminin 1,505,089 tonluk kısmı, yani

% 46'sı Mağusa limanında gerçekleşmiştir.

2008 yük taşıma istatistiklerine baktığımızda, KKTC limanlarına toplam 2,818 gemi uğramış, bunların 1,424'ü Mağusa limanını kullanmıştır. O yıl KKTC limanlarındaki toplam işlem hacmi 2,276,086 ton olarak gerçekleşmiştir. Kıbrıs Cumhuriyeti limanlarına ise 2008'de 4,052 gemi uğramış, bu gemilerin güney limanlarındaki toplam işlem hacmi 22,359,142 ton olarak gerçekleşmiştir. 2008'de tüm ada genelindeki limanlara ait işlem hacminin toplamını alırsak 24,635,228 tonluk bir rakama ulaşırız. Mağusa limanının aynı yıl içeri-

patlama yaşanması ve sürdürülebilir kalkınma ivmesinin yakalanması kaçınılmazdır.

Bütünlüklü çözümü beklemezsiniz, Maraş'ın BM gözetiminde yasal sahiplerine iadesi hususunda, 19 Mayıs 1979'daki Denктаş-Kipriyanu arasında imza edilen "10 Point Agreement" ten başlayarak sayısız BM Güvenlik Konseyi kararı mevcuttur.

Yine son dönemde, AİHM tarafından iç hukuk yolu olarak kabul görüp çalışma prensipleri onaylanan KKTC Mal Tazmin Komisyonu'nun, statüsünün tanınmasındaki en temel etkenlerden birisi de, boş tutulan Kıbrıslı Rum

sine yardımcı olacaktır.

Son olarak Maraş'ın açılmasına yönelik bir hamle, Mağusa Suriçi'ndeki tarihi ve kültürel varlıkların uzman yabancı kurumlarca restorasyonunu ve koruma altına alınarak UNESCO'nun Dünya Kültür Mirası listesine dahil edilmesini de nihayet mümkün kılacaktır.

Yıllardır savunageldiğimiz ve yukarıda sözünü ettiğimiz, 3 farklı ama paralel unsuru bünyesinde barındıran bir bölgesel açılım paketinin, her iki taraf arasında görüşülmeye başlanması, bölge halkını tatmin edecek ve önümüzde yeni ufuklar açacak bir potansiyel taşımaktadır.

Böylesi bir paketin uygulanmaya konması, uluslararası kamuoyunda Türkiye'ye karşı gün geçtikçe artan sempati ve saygınlığa katkı koyacak, Türkiye'nin AB'ye tam üyelik için müzakere başlıklarının açılması sürecini hızlandıracak ve Kıbrıs'ta bütünlüklü çözüm için sinerji yaratan bir katalizör etkisi oluşturacaktır.

İşte bizler tüm bu sebeplerden ötürü, aşağıda ismi yazılı bireyler ve kuruluşlar olarak, bahse konu açılım paketi konusunda taraflarca derhal adım atılmasını talep eder, "Hayalet Şehir" i artık ete kemiğe büründürme vaktinin geldiğini vurgular, hassasiyetlerimizi paylaşan herkesi Deklarasyonumuza destek olarak imza koymaya davet ederiz.

11 Ekim 2010, Mağusa

sinde gerçekleşen işlem hacmi olan 1,149,346 tonu da bu rakama bölersek % 4.6'lık bir pay elde ederiz. Gemiyle yük taşımacılığında % 46'dan yüzde % 4.6'ya, adeta yere çakılırcasına gerçekleşen bu düşüşü, kim hazmedebilir ki?

Bu rakamlardan hareketle, 36 yıldır Maraş'ın atıl halde tutulmasından birinci derecede maddi-manevi kayba uğrayan ve büyük yoksunluk yaşayanlar, esasen Kıbrıslı Türk ya da Kıbrıslı Rum; Mağusalılardır.

Maraş'ın bugün için yeniden imarına yönelik yapılan hesaplamalar, asgari 2 milyar Euro'luk bir yatırım maliyetine işaret etmektedir. Bu pastadan Kıbrıslı Türk veya Türkiye kökenli firmaların müteahhit olarak doğrudan, ya da taşeron olarak dolaylı yoldan kazanç sağlamları, karşı tarafla müzakereye açık bir konudur. Maraş'ın imarını müteakip ise, Mağusa bölgesindeki istihdamda, iş hacminde, mal ve hizmet alımlarında

mülklerinin yasal sahiplerine geri iadesinin, KKTC makamlarınca kabul ve tahhüt edilmesidir.

Kısaca, hem evrensel hukuka uyum hem de ekonomik akıl Maraş'ın daha fazla zaman kaybetmeden yaşama kazandırılmasını gerekli kılmaktadır.

Maraş'la ilgili bir girişim, Mağusa limanının AB kontrolünde uluslararası deniz trafiğine açılmasını, dolayısıyla; yük taşımacılığındaki performansımızın katlanmasını, yabancı cruise ve yolcu gemilerinin Mağusa limanını serbestçe ziyaretini de kapsayacaktır. Şu an çeyrek kapasitede çalışan limanımız canlanacak, daha da önemlisi; ölü kapasitede çalışan Mağusa Suriçi ve Mağusa'nın diğer bölgelerine düzenli turist akışı ve yüksek getiri sağlanacaktır. Mağusa limanının AB gözetiminde faaliyete başlaması, Türkiye'nin kendi limanlarıyla alakalı olarak Rum bandıralı gemilere uyguladığı yasağı da gözden geçirme-

Serdar Atai (İşadamı)
Okan Dağlı (Doktor)
Ercan Saymen (Sanatçı)
Rifat Yalınç (Mühendis)
Ergin İlktaç (Eczacı)
Cemal Mert (Doktor)
Halil Onbaşı (Avukat)
Ersan Dağlı (Sigortacı)
Derviş Doğan (Gazeteci, Yazar)
Şener Elçil (Eğitimci, Sendikacı)
Gökhan Noyan (Mimar, Müteahhit)
Yenal Süreç (Ekonomist, Akademisyen)
Hasan İnce (İşadamı)
Ergün Ökçün (Doktor)
Hayati Yaşamsal (Restaurant İşletmeci)
Çimen Varer (Mimar, Gemi Acentesi Sahibi)

Bugüne kadar deklarasyonun yayınlanmasından sonra en az 100 kişi daha imzaladığını açıkladı.

BİLBAN & İKME

Yayınlar/ Εκδόσεις

1. Cyprus After A Solution, ISBN 9963-8185-2-8, 1998

2.(Turkish version) Çözümü arayan Kıbrıs - Alaşiya Yayınları, 2002

3. Cyprus After A Solution - Economic and social activity, ISBN 9963-8185-3-6, 2001

4. Cyprus After A Solution - LEFT POLICIES, ISBN 9963-8185-4-4, 2003

5. Küllüsü, Αλουσιβα- Katerina A. İliadi, ISBN 9963-8185-5-2, 2004

6. İncisini Kaybeden İstiridyeler, Sevgül Uludağ, ISBN 9963-8185-9-5, 2005

Kitapları istemek için lütfen BİLBAN veya İKME ile temas kurun.

Για τις πιο πάνω εκδόσεις παρακαλώ επικοινωνήστε με το İKME ή το BİLBAN.

www.ikme.org
www.bilban.info

Διακήρυξη για το Πακέτο Ανοίγματος για το Βαρώσι-Αμμόχωστο

Το Βαρώσι είναι μια πόλη που μοιάζει με τις εγκαταστάσεις παραγωγής ταινιών ΤΡΟΜΟΥ στο Χόλυγουντ.

Κάποιος μπορεί να την ονομάσει και "Πόλη Φάντασμα". Ένας τόπος νικημένος από την αιχμαλωσία, γεμάτος με καταθλιπτική και τρομακτική ατμόσφαιρα και την απόγνωση για ένα υγιές μέλλον.

Υπάρχουν άνθρωποι που λένε: "Είναι μέρος μιας συνολικής διευθέτησης". Όμως είναι ένα μέρος της Αμμοχώστου μας και της μισής μοιρασμένης μας καρδιάς. Της καρδιάς που δεν ήταν και δεν μπορούσε να αιχμαλωτιστεί και δεν μπορούσε να μείνει σιωπηλή για τόσα πολλά χρόνια.

Λόγω της διαίρεσης, οι άνθρωποι της Αμμοχώστου έχασαν τις περισσότερες οικονομικές και κοινωνικό-πολιτιστικές αξίες που είχαν πριν το 1974, παραμένουν χωρίς ένα σύγχρονο Ρυθμιστικό Σχέδιο, είναι αποκομμένοι από τη θάλασσα μέσω της οργανικής της σύνδεσης και αναζητούν ή θυμούνται εκείνες τις λαμπερές και χρωματιστές μέρες πριν το '74.

Η αποκλεισμένη περιοχή του Βαρωσιού καλύπτει μια έκταση 6.4 τετραγωνικών χιλιομέτρων. Για τα τελευταία 36 χρόνια διατηρείται σαν Κουτί της Πανδώρας και μετατρέπεται σε ένα διαφορετικό οικοσύστημα και η δημόσια υγεία στην περιοχή της Αμμοχώστου βρίσκεται αντιμέτωπη με διάφορους σοβαρούς κινδύνους από τα ζώα στην περιοχή που προκαλούν επιδημικές νόσους.

Για να αξιολογηθεί με επίσημα στοιχεία, σύμφωνα με την απογραφή πληθυσμού του 1973 το Βαρώσι είχε πληθυσμό 15000 ατόμων και πάλι σύμφωνα με τα στοιχεία του '73 είχε 6302 κλίνες στα 37 καταγραμμένα ξενοδοχεία ενώ συνολικά είχε 10000 κλίνες μαζί με τα τουριστικά διαμερίσματα.

Κατά την περίοδο Ιανουαρίου-Ιουνίου 1974, η τουριστική επίδοση της περιοχής Αμμοχώστου ήταν 713455 διανυκτερεύσεις (53%) επί συνόλου 1334490 σε ολόκληρο το νησί.

Το 1974 οι τουριστικές κλίνες σε ολόκληρη την Τουρκία ήταν κάτω από 10000.

Σήμερα, μετά από 36 χρόνια, οι συνολικές τουριστικές κλίνες στη βόρεια Κύπρο είναι μόλις 16597.

Κατά την περίοδο Ιανουαρίου-Ιουνίου 2010 η τουριστική επίδοση της περιοχής Αμμοχώστου ήταν 49785 διανυκτερεύσεις, ποσοστό μόνο 7% των συνολικών τουριστικών διανυκτερεύσεων (680347) στη βόρεια Κύπρο. Μετά την τόσο δραματική πτώση από μερίδιο 53% σε 7% από ολόκληρο το νησί, και στην περιοχή της βόρειας Κύπρου που είναι εξ' ολοκλήρου περιορισμένη με την τουριστική δραστηριότητα, ποιού Αμμοχωστίανού μπορεί η καρδιά να αντέξει ακούγοντας το μερίδιο μας από ολόκληρο το νησί;

Το 1973, από σύνολο 2929 σκαφών που επισκέφθηκαν τα Κυπριακά λιμάνια,

τα 1810 χρησιμοποίησαν το λιμάνι Αμμοχώστου. Από σύνολο 3269644 καθαρών καταγραμμένων τόνων φορτίου, οι 1505089 χειρίστηκαν στο λιμάνι Αμμοχώστου.

Όταν κοιτάζουμε τις στατιστικές μεταφοράς φορτίων του 2008, από σύνολο 2818 σκαφών, τα 1424 που επισκέφθηκαν τα λιμάνια της βόρειας Κύπρου χρησιμοποίησαν το λιμάνι Αμμοχώστου. Το καθαρό καταγεγραμμένο φορτίο στα λιμάνια της βόρειας Κύπρου ήταν 2276086 τόνοι.

Από την άλλη, 4052 σκάφη επισκέφθηκαν τα λιμάνια της Κυπριακής Δημοκρατίας το 2008 και το καθαρό καταγεγραμμένο φορτίο στα νότια λιμάνια ήταν 22359142 τόνοι. Αν προσθέσουμε το καθαρό καταγεγραμμένο φορτίο στα λιμάνια ολόκληρου του νησιού για το 2008 έχουμε ένα σύνολο

24635228 τόνων. Αν διαιρέσουμε το καθαρό καταγεγραμμένο φορτίο στο λιμάνι Αμμοχώστου που είναι 1149346 με αυτό το συνολικό αριθμό, έχουμε μερίδιο 4.6%. Ποιος μπορεί να χωνέψει μια τέτοια πτώση στην μεταφορά εμπορευμάτων, από 46% σε 4.6%;

Προχωρώντας από τους αριθμούς αυτούς, εφόσον το Βαρώσι έχει διατηρηθεί σε μια αδρανή κατάσταση τα τελευταία 36 χρόνια είναι ο πρώτος χαμένος, ηθικά ή υλικά, και αυτοί που έχουν τη μεγαλύτερη στέρση είναι οι Αμμοχωστίανοί, είτε Τουρκοκύπριοι είτε Ελληνοκύπριοι.

Οι προβλέψεις σκοπιμότητας για την ανοικοδόμηση του Βαρωσιού σήμερα δείχνουν μια ελάχιστη επενδυτική αξία 2 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Η παραγωγή εισοδήματος από αυτό για τις Τουρκοκυπριακές ή Τουρκικές εταιρείες είτε άμεσα ως εργολάβοι ή έμμεσα ως υπο-εργολάβοι είναι ανοικτή σε διαπραγμάτευση με την Ελληνοκυπριακή πλευρά.

Μετά την ανοικοδόμηση του Βαρωσιού, η επίτευξη μιας δυναμικής αειφόρου ανάπτυξης είναι αναπόφευκτη και το βίωμα μιας έκρηξης στην απασχόληση αλλά και τον όγκο εμπορίου μέσω της αγοράς αγαθών και υπηρε-

σιών.

Ξεκινώντας από τη "Συμφωνία 10 Σημείων" που υπογράφηκε από τον Ντεκτάς και τον Κυπριανού στις 19 Μαΐου 1979, υπάρχουν διάφορα Ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών που διατυπώνουν ότι, χωρίς αναμονή για συνολική διευθέτηση, το Βαρώσι θα πρέπει να επιστραφεί στους νόμιμους ιδιοκτήτες υπό την εποπτεία των ΗΕ.

Πρόσφατα πάλι, ένας από τους κύριους λόγους για αναγνώριση της οντότητας της Επιτροπής Ακίνητης Περιουσίας στη βόρεια Κύπρο, της αποδοχής της από το ΕΔΑΔ ως εσωτερικό ένδικο μέσο και η έγκριση των λειτουργικών της αρχών είναι όλα αλληλένδετα με το γεγονός ότι έχει υποσχεθεί να παραδοθούν οι άδειες ακίνητες περιουσίες Ελληνοκυπριακής

που επισκέπτονται τα λιμάνια της Τουρκίας.

Τέλος, μαζί με τη διάνοιξη του Βαρωσιού, η ιστορική και πολιτιστική κληρονομιά της ενός των τειχών πόλης της Αμμοχώστου θα τύχει αναστήλωσης και συντήρησης από ξένους εξειδικευμένους θεσμούς και θα ανοίξει το δρόμο για την ΟΥΝΕΣΚΟ να προσθέσει την πόλη ως ένα από τα Μνημεία Παγκόσμιας Πολιτιστικής Κληρονομιάς.

Ένα περιφερειακό πακέτο ανοίγματος που περιέχει 3 διαφορετικές αλλά παράλληλες συνητώσεις όπως αναφέρεται πιο πάνω και όπως υποστηρίζεται από εμάς για πολλά χρόνια, έχει τη δυνατότητα να ικανοποιήσει την τοπική κοινωνία και να ανοίξει νέους ορίζοντες για το μέλλον μας αν ληφθεί σοβαρά υπόψη για διαπραγμάτευση και από τις δύο πλευρές.

Η υλοποίηση ενός πακέτου τέτοιου είδους θα συμβάλει θετικά στην αυξανόμενη συμπάθεια και τον σεβασμό για την Τουρκία στη διεθνή σκηνή, θα επιταχύνει τη διαδικασία ανοίγματος νέων διαπραγματευτικών κεφαλαίων από την ΕΕ για την πλήρη ένταξη της Τουρκίας και θα δημιουργήσει μια καταλυτική επίδραση στη δημιουργία συνέργειας για μια συνολική διευθέτηση.

Ακριβώς για τους λόγους που συνοψίστηκαν, εμείς οι πιο κάτω υπογράφωντες, άτομα και οργανισμοί, τονίζουμε ότι τελείωσε ο χρόνος για εξανθρωπισμό της «Πόλης Φάντασμα», απαιτούμε από τα υπεύθυνα μέρη να λάβουν επείγοντα μέτρα στο πακέτο ανοίγματος και να καλούμε όλους όσους μοιράζονται τις ευαισθησίες μας να υποστηρίξουν και να υπογράψουν την διακήρυξη μας.

Αμμόχωστος, 11 Οκτωβρίου 2010

- Σερντάρ Αταϊ (Επιχειρηματίας)
- Οκάν Νταγλί (Γιατρός)
- Ερτζιάν Σαϊμέν (Καλλιτέχνης)
- Ριφάτ Γιαλνίτς (Μηχανικός)
- Εργκίν Ιλκτάτς (Φαρμακοποιός)
- Τζεμάλ Μερτ (Γιατρός)
- Χαλίλ Όνμπασι (Δικηγόρος)
- Ερσάν Νταγλί (Ασφαλιστικός Αντιπρόσωπος)
- Ντερβίς Ντογάν (Δημοσιογράφος)
- Σενέρ Ελτσιλ (Δάσκαλος, Συνδικαλιστής)
- Γκιόκάν Νογιάν (Αρχιτέκτονας, Εργολάβος)
- Γιενάλ Σουρέτς (Οικονομολόγος, Ακαδημαϊκός)
- Χασάν Ιντζιέ (Επιχειρηματίας)
- Εργκιούν Οκτσιούν (Γιατρός)
- Χαγιατί Γιασιαμσάλ (Ιδιοκτήτης Εστιατορίου)
- Τσιμέν Βαρέρ (Αρχιτέκτονας, Ναυτιλιακός Αντιπρόσωπος)

Από την ημερομηνία δημοσίευσης της διακήρυξης μέχρι σήμερα, έχουν μαζευτεί ακόμα τουλάχιστον 100 υπογραφές.

Μέσα στο σκοτάδι υπάρχουν και φωτεινά σημάδια

Τάκης Χατζηδημητρίου

Υπάρχει στο τόπο πέραν από τη καθημερινή πολιτική πολυλογία ή τις ανεδαφικές δημαγωγικές και ρητορικές τοποθετήσεις ένας κόσμος που εργάζεται σε επαφή με την ουσία της ζωής και δημιουργεί με αγάπη και πίστη για το τόπο, τις αξίες και την παράδοση του. Υπάρχει μια νέα γενιά με γνώσεις μόρφωση και επίπεδο που κινούνται πια με άνεση στο τόπο τους αλλά και ευρύτερα μέσα στα ευρωπαϊκά πλαίσια. Ένα ανεκτίμητο αγαθό της ένταξης μας στην ΕΕ που σταδιακά θα αντιλαμβανόμαστε. Νέοι θεσμοί επεκτείνουν το χώρο της δημιουργίας σε ευρύτερα πλαίσια. Έχουμε ποιητές, πεζογράφους, συνθέτες, ζωγράφους, κι έχουμε θέατρο, μουσική και χορό. Και έχουμε ερευνητές που αγγίζουν με τόλμη και γνώση νέα θέματα και νέες προσεγγίσεις και δοκιμογράφους που εμβαθύνουν την έννοια του πολιτικού στοχασμού.

Το ερώτημα που απασχολεί πια το λαό είναι: Πώς μπορεί να έγιναν όλα σωστά, οι πολιτικοί ηγέτες να είναι μεγάλοι και η πατρίδα μας να βρίσκεται σε τόσο βαθιά κρίση, σε βαθμό που να τίθεται σε αμφιβολία το ίδιο το μέλλον και η ύπαρξη της. Ένα όμως νέο κριτικό πνεύμα επιτρέπει πια να συζητήσουμε θέματα που δε μπορούσαμε ποτέ στο παρελθόν να κάνουμε.

Και υπάρχει και μια άλλη κοινωνία με πιο καθαρή αντίληψη των πραγμάτων. Αυτό φυσικά δε σημαίνει μια κερδοσμένη μάχη. Αντίθετα μπορεί να σημαίνει σκληρότερες αναμετρήσεις. Αποκτά φωνή η κριτική σκέψη αλλά οργανώνεται και ο ρατσισμός στα καλούπια του νεοχιτλερισμού ως ΕΛΑΜ ή ως Γκρίζων Λύκων.

Υπάρχει κι ένα άλλο στοιχείο παθογένειας, του

Κυπριακού εθνικισμού. Δεν υπάρχει πίστη και αγάπη για την Κύπρο. Στα σχολεία στο εκπαιδευτικό σύστημα γνωρίζαμε οι Ελληνοκύπριοι την Κύπρο μέσω της Ελλάδας και οι Τουρκοκύπριοι μέσω της Τουρκίας.

Παραμελούσαμε την Κυπριακή ιστορία.

Δε σεβαστήκαμε ο ένας τα μνημεία του άλλου.

Δε μαθαίναμε τα δημοτικά τραγούδια της Κύπρου.

Δε μαθαίναμε τους Κυπριακούς χορούς.

Δε ξέρουμε να ζούμε να γλεντούμε να τραγουδούμε και να χορεύουμε όπως οι πρόγονοι μας.

Δεν καταλάβαμε ότι αν διασώσουμε κι αν κάνουμε γνωστή την Κυπριακή παράδοση και πολιτισμό, πλουτίζουμε το πολιτισμό της Ελλάδας και της Τουρκίας αν όχι και της περιοχής.

Ο εθνικισμός μας έκανε Ελληνοκύπριους και Τουρκοκύπριους να ντρεπόμαστε για το πιο χαρακτηριστικό στοιχείο του πολιτισμού μας την Κυπριακή ντοπιολαλιά.

Και φτάσαμε μέχρι του σημείου να έχουμε αλλοιώσει και τα τοπωνύμια μας, οι Τουρκοκύπριοι για να σβήσουν την κοινή ιστορία και την παράδοση και να τα κάνουν Τουρκική κι οι Ελληνοκύπριοι για να τα εξελληνίσουμε, να τα κάνουμε πιο πατριωτικά. Κι επειδή δεν έχουμε γνώση της αξίας της λαογραφίας και του πολιτισμού μας δεν θυμώσαμε, δεν διαμαρτυρηθήκαμε και τα αφήσαμε εκεί να μολύνουν την ιστορία τη παράδοση και τη ζωή μας.

Η ιδέα ότι η Κύπρος είναι μόνο ελληνική είναι έννοια βαθειά ριζωμένη μες στο λαό.

Αν είχαμε διαφορετική παιδεία, αν είχαμε αναπτύξει τη κριτική σκέψη, αν είχαμε έστω απλά δη-

μοκρατική συνείδηση θα είχαμε πάρει έγκαιρα το μήνυμα ότι η Κύπρος δεν είναι ένα νησί που κατοικείται μόνο από Έλληνες. Η μακρά ελληνική παρουσία και η ιστορική και γεωγραφική συνέχεια, συνδυάζεται με μια πολυπολιτιστική σύνθεση του πληθυσμού. Αυτό δεν είναι αρνητικό αντίθετα εμπλουτίζει το χαρακτήρα τις προοπτικές και τις δυνατότητες της Κύπρου. Δίνει στη κουλτούρα της Κύπρου μια ευρύτερη διάσταση ικανή να έχει μια απήχηση και σημασία για όλους τους λαούς της Ευρώπης και της περιοχής.

Μπορούμε άραγε να φανταστούμε ότι όπως αγαπούμε εμείς οι Ελληνοκύπριοι την Κύπρο, την αγαπούν και οι άλλοι Κύπριοι, Μαρωνίτες, Αρμένιοι. Λατίνοι και Τούρκοι της Κύπρου;

Τώρα συμβαίνει κάτι που δεν έγινε ποτέ προηγουμένως. Παρόλη τη διαίρεση υπάρχει περισσότερος αλληλοσεβασμός και συνεργασία σε επίπεδο διανοουμένων ακόμη και σε επίπεδο προσωπικών σχέσεων, από οποιαδήποτε προηγούμενη εποχή. Εκείνο που υστερεί είναι η διακοινοτική συνεργασία, γι' αυτό έχουμε και την παράταση του Κυπριακού προβλήματος.

Αλλά και έναντι της Τουρκίας. Όποιος βλέπει στην Τουρκία το απόλυτο κακό είναι στην ασφαλή πλευρά. Αυτό δε μας επιτρέπει όμως να δούμε τις αλλαγές που συντελούνται στη Τουρκία και μας οδηγεί σε εσφαλμένα συμπεράσματα. Εκεί βρίσκεται η πηγή της άποψης ότι η κάθε κίνηση της Τουρκίας είναι επικοινωνιακό κόλπο. Υπάρχουν όμως πια πολλοί που βλέπουν όχι μόνο τι μας χωρίζει εφόσον συνεχίζεται το πρόβλημα αλλά και τι θα μας ενώνει από τη στιγμή που θα λυθεί. Προσέγγιση που έχει τη δική της δυναμική για την εξεύρεση λύσης.

Karanlıkta parlak belirtiler de var

Takis Hacidimitriu

Bu topraklarda, gerçek dışı ve popülist ve laf cambazlığına dayalı tutumların siyasi laf kalabalığının ötesinde, yaşamın özünü birlikte hareket eden ve bu toprakların değerlerini ve geleneklerini sevgi ve sadakat ile yaratan bir dünya vardır. Kendi topraklarında ve aynı zamanda Avrupa çapında artık rahatlıkla dolaşan eğitilmiş, bilgili ve düzeyli bir nesil bulunmaktadır. Bu, tedricen gerçekleşecek olan AB ile bütünleşmemizin çok değerli bir kaynağıdır. Yeni kurumlar, yaratıcılık alanını daha geniş bir anlamda büyütmektedir. Şairlerimiz, yazarlarımız, bestekarlarımız, ressamlarımız ve tiyatromuz, müziğimiz ve dansımız vardır. Yeni konulara yeni yaklaşımlarla cesaret ve bilgiyle dokunan ve siyasi düşünce mevhumunu derinleştiren yazarlarımız bulunmaktadır.

Halkı şimdi ilgilendiren soru şudur: Ülkemizin geleceği ve varlığının tehlikede olacak ölçüde böylesi derin bir kriz içinde bulunması, her şeyin doğru yapılmış olması ve politikacılarımızın muhteşem olmalarıyla nasıl açıklanabilir? Ne var ki, yeni ve eleştirel bir akıl sayesinde, geçmişte hiçbir zaman tartışamayacağımız konuları ele alabilmekteyiz.

Aynı zamanda, daha berrak bir anlayışı olan yeni bir toplum vardır. Bu, muharebeyi kazandığımız anlamına gelmemektedir. Tam aksine, daha çetin mücadeleler demek olabilir. Eleştirel düşünce bir ses verebilmekte, ancak ırkçılık da, ELAM ve Bozkurtlar olarak yeni-hitlerizm şeklinde örgütlenmektedir.

Bir başka hastalıklı unsur daha vardır, Kıbrıs mil-

liyetçiliği. Kıbrıs'a inanç ve sevgi yoktur. Okullarda, eğitim sistemi içinde, Kıbrıslı Rumlar olarak Kıbrıs'ı, Yunanistan aracılığıyla öğreniyor-duk; Kıbrıslı Türkler olarak ta Türkiye aracılığıyla.

Kıbrıs tarihini ihmal ediyorduk. Birbirlerimizin anıtlarına saygı göstermiyorduk. Kıbrıs'ın halk şarkılarını öğrenmedik. Kıbrıs danslarını öğrenmedik.

Atalarımız gibi yaşamasını, eğlenmesini, şarkı söylemesini ve dans etmesini bilmiyoruz.

Kıbrıs'ın geleneklerini ve kültürünü muhafaza edip ileri götürürsek ve tanıtırak, Yunanistan'ın ve Türkiye'nin de ve hatta bölgedeki ülkelerin kültürünü de zenginleştireceğimizi anlayamadık.

Kıbrıslı Rumlar ve Kıbrıslı Türkler olarak, milliyetçilik nedeniyle, Kıbrıs kültürünün en belirgin özelliği olan Kıbrıs lehçesinden utanır olduk.

Ve yer isimlerimizi değiştirme aşamasına geldik; Kıbrıslı Türkler, ortak tarihimizi ve geleneklerimizi silmek amacıyla Türkleştirerek, Kıbrıslı Rumlar da, Helenleştirerek. Folklorumuzun ve kültürümüzün değerini bilmediğimiz için kızmadık, protesto etmedik ve tarihimizi, geleneklerimizi ve yaşamlarımızı kirletmelerine izin verdik.

Kıbrıs'ın sadece Yunan olduğu mevhumu halk arasında derinlemesine yer etmiştir.

Farklı bir eğitim almış olsaydık, eleştirel bir düşünme tarzı geliştirmiş olsaydık, hatta sadece demokratik bir vicdanımız olmuş olsaydı, Kıbrıs'ın, sadece Yunanlıların ikamet ettiği bir ada olmadığı mesajını almış olacaktık. Uzun süreli Yunan varlığı ve tarihsel ile coğrafik devamlılık,

nüfusun çok kültürlü oluşumuyla birleşmiştir. Bu olumsuz bir şey değildir; tam tersine, bu durum, Kıbrıs'ın karakterini ve olasılıklarını zenginleştirmektedir. Tüm Avrupa ve bölge halkları arasında yankı yapan ve anlamlı olma yeteneğindeki Kıbrıs kültürüne yeni bir boyut kazandırmaktadır.

Kıbrıs'ı biz Kıbrıslı Rumlar olarak sevdiğimiz gibi diğer Kıbrıslıların da, Maronitler, Latinler, Ermeniler ve Kıbrıs'ın Türklerinin de Kıbrıs'ı sevdiklerini tahayyül edebilir miyiz?

Şimdi, daha önce hiç olmamış bir şey olmaktadır. Bölünmüşlüğe rağmen, aydınlar düzeyinde ve hatta kişisel ilişkiler düzeyinde önceki zamanlarda hiç olmamış daha fazla karşılıklı saygı ve işbirliği vardır. Olmayan şey, toplumlararası işbirlikleridir; Kıbrıs sorununun uzaması da bu nedendir.

Aynı şekilde Türkiye'ye karşı olma. Kim Türkiye'yi kötülerin kötüsü olarak görürse o güvenli tarafta olur. Ancak, bu yaklaşım, Türkiye'de meydana gelmekte olan değişiklikleri görmemize izin vermez ve yanlış sonuçlara varmamıza neden olur. Türkiye'nin her hareketinin bir iletişim oyunu olduğu yönündeki görüşün kaynağı budur. Ancak, sorun devam ederken bizleri sadece neyin ayırdığını gören değil, fakat sorunun çözüme kavuşturulduğu andan itibaren nelerin bizleri birleştirdiğini gören birçok kişi de vardır. Böylesi bir yaklaşımın çözüm yönünde kendi momentleri vardır.